

BRASSÓI LAPOK

POLITIKAI NAPILAP.

Nyomda és kiadóhivatal
Brassó, Kapu-utca 60. szám. — Telefon szám 177.
KLÓNYKÉPES DIJ:
Helyben háshoz hordva, vagy vidékre postán küldve:
Égész évre 10 frt, fél évre 5 frt, negyed évre 2 frt 50 kr.
Kgyes szám ára 4 kr., kapható:
a kiadóhivatalban, Gross G. Polának és Friedmann F. urak üzleteiben.

Felolvasó szerkesztő
Dr. Vajna Gábor.
Szerkesztőség: Kapu-u. 60.
Értekezhetni:
d. o. 8-9 és d. u. 2-4 óráig.
Telefon szám 177.

HIRDETÉSI DIJ:
2 hasábos garmond-sor v. annak helye 1-esri hirdetésnél 12 kr
3 hasábos garmond-sor 8 kr Nagyobb és többesri hirdetésnél
kedvezmény. Minden egyes hirdetés után még külön 80 k
bélyeg-díj fizetendő.
Nyilttár sora 15 kr.
Hirdetések és nyilttári cikkek díja előre fizetendő.

Kereskedelmi és iparkamara.

Brassó, febr. 25.

Jövő kedden lesz a brassói kereskedelmi és iparkamara megújítása. A kamara tagjainak megbízatása lejárt és beállott a szüksége tagok új választásának.

Ez a választás előreláthatólag minden küzdelem nélkül, egész csendben fog megejteni, mert hát „a magyarság vezetői megint elárulták a hazát, eladták a szabadságot a németnek, paktáltak a szászokkal.”

Igen, a magyar kereskedők a szász kereskedőkkel és a magyar iparosok a szász iparosokkal békés megegyezésre jutottak a kereskedelmi és iparkamarába bevasztandó egyének számát és személyét illetőleg.

Ezer szerencse, hogy most az egyszerű nem az „Intéző Bizottság” követte el az „árulást,” hanem olyan testületek, a melyek kevésbé türelmesek, mint az „Intéző Bizottság,” a melyekkel nem lehet olyan könnyen paczkázni, mint az „Intéző Bizottsággal,” a melyek nem értik el úgy a tréfát, mint az „Intéző Bizottság,” hanem hamarosan a képére másznak annak, a ki piszkálódni akar az ő dolgaikban és a melyek iránt éppen ezért mindig *kellő kimélettel* is szoktak lenni a „jogos kritika” gyakorlóí, az „egyéni szabadság” bátor védői és a „független meggyőződés” férfias kimondói.

Miután azonban mi nem tartozunk a „jogos kritika” gyakorlóí, az „egyéni szabadság” bátor védői és a „független meggyőződés” férfias kimondói közé, feljogosíva érezzük magunkat arra, hogy a magyar kereskedőkkel és iparosokkal se bánjunk el kiméletesebben, mint az „Intéző Bizottság” gal, hanem elmondjuk azok eljárására is, nem ugyan csalhatatlan, de annál tiszteletteljesebb véleményünket.

Valahányszor választás elé kerülünk, mindig felhangzik egy-két *hirtelen* magyar ajkáról a csatakiáltás: „Igaz-

ságtalan az az arány, a melyben a választás által érdekelt testületben a magyarság képviselve van. Kevés a magyarság számarányához képest azoknak a tagoknak a száma, a kiket a szászok közülünk bevasztani hajlandók. Árulók azok, a kik ily módon paktálnak a szászokkal. De hát mindig csak a béke és a béke árát mindig mi magyarok fizetjük meg. Inkább legyen harcz. Ne engedjünk!”

De ha azt kérjük aztán ezektől a Tyrtaeusoktól, hogy mi módon vigyük hát keresztül azt, hogy több magyar választásék be az illető testületbe, miután a mi választóink *kisebbségben* vannak, akkor vagy köntörfalaznak, vagy hallgatnak, vagy olyan kombinációkkal állanak elő, a melyeknek megvalósításával csakugyan kedve volna az embernek őket büntetesképen megbizni.

A kereskedelmi és iparkamarai választásokat illetőleg is hallottuk némelyeknek ajkáról az idézett csatakiáltást. Persze inkább csak úgy a suba alatt mutattak füget, miután nem az „Intéző Bizottság”-ról volt szó. Keveselték azt, hogy a kereskedelmi szakosztályban 16 tag között csak 5, az ipari szakosztályban 16 tag között csak 2 magyar van és a küszöbön álló választások alkalmával sem szándékoltaik többnek a bevasztása.

Hát mi is keveseljük a magyar tagoknak ezt a számát és mi is szeretnénk többet bevasztani, sőt mi egyenesen az *elnöki* és a *titkári* állásra szeretnénk más embereket választani, mert az eddigi elnök és titkár, bármily kitünő szakemberek és tisztességes egyének, sokkal elfogultabbak politikai tekintetben a magyarok iránt, mintsem hogy részükről az általuk elfoglalt állásokban nélkülözhetlen tárgyilagosság várható volna, a minthogy a helybeli kereskedelmi és iparkamara minden külső nyilvánulása szerint helyesen inkább „szász” kereskedelmi és iparkamarának volna nevezhető.

Azonban mi még sem zugolódunk a magyar és szász választók között a

ránk nézve kedvezőtlen statusquo alapján létrejött békés megállapodás miatt és nem izgatjuk a választókat harczra, elégedetlenséget keltve szívökben, mert mi megnéztük a választók névlajstromát, a mit a hirtelenkedő urak valószínűleg nem tettek meg és ott láttuk, hogy a magyar választók száma sokkal kisebb a nem magyar választókénál és azon esetben, ha küzdelemre szánó el magunkat, jelenlegi képviselőink is kibuknának és *teljesen* képviselet nélkül maradnánk.

A választók lajstromából azt olvastuk ki, hogy a magyar kereskedők között 91, a nem magyar kereskedők között 359, a magyar iparosok között 367, a nem magyar iparosok között 695 választó van.

Hát nem volna-e óriási meggon-dolatlanság a választóknak illetén számaránya mellett harczra kelni az ellenféllel? Nem cselekedtek-e okosan és a magyarság érdekeinek megfelelően azok, a kik ezen *választás* kérdésében is a békés megegyezés útjára tértek, vagyis, ha úgy tetszik *paktáltak*? Nem a legnagyobb igazságtalanság és méltánytalanság-e az ilyen esetben is szemrehányást tenni az intézőknek és nem volna-e lelketlenség, azt állítva, hogy mi fizetjük meg ismét a béke árát, elégedetlenséget kelteni a magyar választók lelkében és harczra ingerelve azokat, összeveszíteni egymással a különböző nemzetiségű polgárokat a — *semmiért*?

Bizony, a magyarság érdekeit nem népszerű jelszavak hangoztatásával és a polgárok inyjének csiklandozásával kell szolgálni, hanem komoly *munkával*, a mely tekinteten kívül hagyja a dr. Herrmann Antal kitünő munkatársunk által ujévi cikkével le-sújtó kritikában részesített czélokat és a mely esetleg *népszerűtlen* szerepre is vállalkozik a köz javára *önmegtagadással*.

Hisszük és reméljük, hogy polgártársaink hovatovább jobban felismerik és belátják, hogy érdekeiket éppen *azok* munkálják lelkiismeretesen, a kiknek az ugynevezett *paktumos politikáért*

már annyi piszkot és mocskot kellett eltűnőnk és egyre nagyobb támogatásban részesítendik azoknak *békés irányu* és a választópolgárság által is higgadt és tapasztalt férfiak indítványára hivatalos formában helyeselt működését.

Belföld.

Brassó, febr. 25.

Wlassics Gyula miniszter az elmúlt évben az ezer állami népiskolából 134-et állított fel országszerte és pedig magyar vidéke 57-et, nemzetiségi vidéken pedig 77-et.

A *bácsi gör. kel. püspökség* adminisztrátorává Brankovics karlóczai patriárka Zmajanovics Gábor verseczi püspököt nevezte ki.

Budai Szabóky Alajos ny. kereskedelmi min. tanácsos, székelyvárosi bizottsági tag, hosszas betegség után, 62 éves korában a fővárosban elhunyt.

Madarász József a képviselőház korelnöke csütörtökön telkereste Tuernne d'Aynac Pál gróf budapesti főkonzult, hogy a konzul látogatását viszonozza. A főkonzul azonban nem volt otthon és így Madarász József névjegyét hagyta a gróf lakásán.

A *magyar békeegyesület* a napokban tartotta évi közgyűlést Jokai elnöke alatt.

Pulszky Agost országgyűlési képviselőt, a mint egy villamos kocsi felakart szállni, komoly baleset érte. Elvesztette az egyensúlyt és hanyatvágott a kövezetre.

A *nagybányai csendőrök* f. hó 11. és 12-dike között elcsíptek azokat a tolvajokat, a kik három év óta dezomáltak a veresvázi bányákban az aranyérczet.

Fiumében a «Corvin Matyas» nevű magyar hajó összeütközött egy «Oszkár» nevű osztrák hajóval. A «Corvin Matyas» súlyosan megsérült.

Tóth Kálmán a postásikkasztót a törvényszék öt évre; *Bozókyt*, a ki elhalt nyugdíjasok járandóságát szedte fel hamis okiratok alapján, szintén öt évre ítélte. A tábla az előbbi ítéletet helybenhagyta, az utóbbit hat évi togházra emelte.

Külföld.

Brassó, febr. 25.

Mária Immaculata főhercegnő temetése csütörtökön délután 4 órakor ment végbe.

Az új *bécsi* amerikai követ Mrs. Avoison Harris már elutazott Amerikából s új állomáshelyére márczius végére várják.

Belgrádba érkezett hivatalos értesítések szerint, Macedoniában, illetőleg Ó-Szerbiában az albánok tényleg föllázadtak a keresztények ellen.

A *pétervári egyetem* alapító ünnepén a diákok összeütköztek a rendőrséggel és a kózákkal. Sok diákot letartóztattak.

A *német katonai javaslat* második olvasásánál a költségvetési bizottságban a szabadelvűek a két évi katonai szolgálati idő végleges törvénybe iktatását fogják indítványozni.

Brüsszeli udvari körökben arról beszélnek, hogy Ferdinánd bolgár fejedelem újra házasodni készül. Mint leendő nejét Klementine belga hercegnőt emlegetik.

Az *orleansi herceget* Brüsszelben folyton figyelik a francia titkos rendőrök és Viktor Napoleon herceg detektívjei.

Szél és a nemzetiségek.

Brassó, febr. 25.

Alighogy a magyar közvélemény megnyilatkozott az új helyzettel szemben, a nemzetiségi sajtó is megtette a maga megjegyzéseit. Egy új kormányelnök és főképp a mostani viszonyok között, nem alárendelt jelentőségű esemény a nemzetiségek szemében. Az államhatalom időnkénti képviselőjétől rendszerint sokat várnak s rendszerint — rosszat. Már eleve fölteszik minden magyar kormányelnökről, hogy sovinizta s nem fog a nemzetiségi aspirációk hangulatának kedvezni. Csakis innen magyarázható, hogy például a mi tisztelt oláh lapársunk, a «Gazeta Transilvaniei» még Széll Kálmánnak sem tud örülni. Pedig az obstrukció féktelen áradata folyamán az egész ellenzék egy huron pendült a nemzetiségi tülzökkel, a kik Polonyi, Horánszky és Molnár János romboló terrorizmusának ugyancsak tapsoltak. Hogyan, hát csak a «sovinizta» Bánffy ellen szövetkezett a nemzeti párt és a nemzetiségi tülzök? Most, hogy az ellenzék örül Széll Kálmánnak, a kitől a jogok, a közszabadságok «kiterjesztését» várja, a Gazeta aggodalommal van eltelve és Szélltől sem vár semmi jót. Miért, ha szabad kérdeznünk? Hát ha Bánffy sovinizta volt, ha a nemzetiségi kérdéssel foglalkozott, ha az igazságoknál élte vette vagy azokat a törvény szigorával sújtotta, vajjon miért előlegeznek Széll Kálmánnak is bizalmatlanságot? Mert azt igazán érteni tudjuk, hogy Bánffyt a nemzetiségek nem szerették. Ő csakugyan nem ismert tréfát s lelkében lángolt az erős magyar érzés. Szolnok-dobokai főispán korából már rossz hír előzte meg, különösen az oláhoknál. Ha tehát tőle ítétek — bár jogait egyáltalán nem bántotta, — volt valami lélektani alapja. De ugyan van-e okuk bizalmatlanságnak lenni Széll Kálmán iránt?

Lám, a szászok, legalább a mérsékelték, másképp gondolkodnak. Ugy mondják, Széll Kálmán európai látókörű férfi, a Deak Ferencz hagyományainak örököse, minden sovinizmustól mert gavallér ember, a kitől a szászoknak nincs mit tartaniok.

Ime a két véglet. A «Gazeta Transilvaniei» nem vár jót Széll Kálmántól, a «Kronstädter Tageblatt» ellenben vár. Természetesen nemzetiségi szempontból. Nos hát, illetéktelenül is beleavatkozunk nemzetiségi testvéreink rokon- és ellenszenvébe. Ha az oláhok azért nem várnak semmi jót Szélltől, mert mindent rossznak tartanak a mi magyar államiérfiutól jön, akkor bizony a Gazeta egész helyesen pesszimista. Mert Széll sem tehet egyebet, a legjobb esetben sem, minthogy az állam tekintélyt megvédi, a magyar állameszmét szolgálja s a nemzetiségek jogait respektálja. Mar most tisztán az oláh nemzetiségtől függ, megelégszik-e ezzel a maximummal, a mit magyar államiérfiu nyújt vagy sem?

Viszont, ha a szászok jobbat remélnék Széll Kálmántól, de e jó alatt a széthúzó törekvések istapolását, a magyar állam egységének és tekintélyének gyongítását és a törtenelemből folyó nemzeti jogok teladását értik, akkor Széll Kálmánban erősen tognak csalatkozni s akkor helyesebben — a «Gazeta Transilvaniei» sejtett.

A legelső követelmény tehát, hogy a nemzetiségek csak olyat varjanak az új miniszterelnöktől, a mi egészen méltányos és jogos. Az állami egység teladozását ép oly kevéssé követelhetik tőle, mint azt, hogy Bolcas Luciánt vagy dr. Lurtz Károlyt ki-

nálja meg a miniszteri tárczák egyikével, a melyek különben már be vannak töltve. Ha az említett első követelményt teljesítik, akkor Széll Kálmánnal még ők is meg lesznek elégedve.

Politikai levél.

Brassó, febr. 25.

Kedves Lili!

Már közel hat hete, hogy biztatsz, hogy mit szólok a politikai helyzethez és én nem szóltam hozzá semmit.

Az igazat megvallva a harc zajában nem tudtam kivenni, melyik az ellenség, melyik a jóbarát, úgy tetszett nekem, mintha két ellenséges tábor egy eszmét követne, egy célért ütné egymást föbe, — azért, hogy melyik emelje magasabbra a nemzeti lobogót.

Bánffynak az volt a hite, hogy a monarchia falain áll magasabban, onnan meglátja az egész világot!

Az ellenzék meg azt mondta: ott árnyékban állana, szebben, büszkébben lobog a budai várfokon.

No most ebből okosodj ki Lili, ha tudsz. Én nem tudtam belőle kiokosodni és mindig csak az járt az eszemben, hogy akár melyik felet fogjak legyőzni, vesztes a nemzet leszen.

Te persze az ellenzékhez húztál, ti fehérnépek már született ellenzékiek vagytok és mégis megdöbbenél a harc kikerülhetnek látszó következményeitől: ex'lex, erőszakos intézkedések, abszolutizmus! Átláthatlan feketé volt a láthatár.

És a legkritikusabb pillanatban megnyilatkozott öreg királyunk bölcsesége, nem, annál több, igaz szeretete, és a láthatár mintegy varázsütésre kitisztul, derűsen mosolyog az ég, nincs ellenség, szenvedély, gyűlölet, nincs legyőzött fél; csak egy lelkesült tábor van, a mely büszkén nézi a sértetlen lobogót.

Hát azért te se opponálj tovább Lili, hanem jer kis bogaram, tedd össze kezeidet szépen, imadkozz, kérj boldogságot királyunk ősz fejére, áldást minden lépésére!

Te azt mondod, hogy a nemzetiségek örülnek Széllnek és ez szóget üt a fejedbe. Nem tekintik soviniztának és remélik, hogy Bánffynál «kiméletesebb» lesz.

Én is hiszem Lili, hogy ő szívesen fogadja a haza kebelére azokat, a kik bármily anyanyelvűek is, csak jó hazafiak legyenek.

De aztán minden másban Hands off!

A Gazeta Transilvaniei egyébiránt nagyon belenyugodott Széll miniszterelnökségébe, csak az okozott neki nagy fejtörést, hogy az új miniszterelnök biográfiájában, hogyan írja le, hogy «Vas» megyébe született. Előbb úgy akarta írni, hogy „Comitat de teru“ de félt, hogy így az olvasoknak egy megoldhatatlan talányt ad fel, tehát inkább azt írta, «Comitat Eisenburg», mert ez így inkább van oláhul mintha azt írta volna «Comitatul Vas».

Te azt irtad, hogy a te szíved is nagyon örült a mint lattad, hogy még az ellenzék is megéljenzte Széllt. Az egész világ összelelkezni látszott és téged is elragadott az általános lelkesedés.

No-no, csak jó lesz mégis, ha az egész világ nem látszik összelelkezni és ha téged nem ragad el a lelkesedés, kivált ott közel a jogaszkarzaton. Ölel szerető apád

X.

A veres-kereszt egyesület közgyűlése.

Brassó, febr. 25.

A veres-kereszt egyesület Brassó megyei választmánya pénteken délután 3 órakor tartotta közgyűlését Schnell Frieda elnök és dr. Jekel Frigyes alispán alelnök elnökle alatt az alispáni hivatal üléstermében.

Az egyesületi elnök — főispán ur ő méltósága — távollétében dr. Jekel Frigyes alelnök a szép számban megjelent tagokat szívélyesen üdvözölve, a közgyűlést megnyitotta. Dr. Jekel Frigyes alispán megnyitó beszédében sajnálattal emlékezett meg országunk védangyalának és a veres-kereszt egyesület legfőbb védőasszonyának Erzsébet királynénak haláláról s egyuttal azt az indítványt tette, hogy az ülésekről való felállítás és jegyzőkönyvi részvét által örökítsék meg emlékét.

Dr. Hnydi Ottó előterjesztette az 1898. évi titkári jelentést, a melyet a közgyűlés tudomásul vett.

Bittermann Gyula egyesületi pénztárnok előterjesztette az 1898 évről szóló számadását.

A közgyűlés a lelkiismeretes és pontos számadó pénztárnoknak a felmentvényt megadta.

Következett ezután a választmányi tagok választása.

A közgyűlés a választmány azon nő és férfi tagjait, kiknek megbízatása lejárt, újból megválasztotta.

A brassói népkönyha-intézmény segély iránti kérvénye az egyesület múlt évi jövedelem hiánya miatt nem volt teljesíthető.

Schnell Frieda elnök indítványára kimondta a közgyűlés, hogy az egyesület javára ez évben is tartassék nyilvános mulatság s a kellő lépések megtételével dr. Jekel Frigyes alispán bizatott meg.

Ezekután az alelnök szívélyes szavakkal a közgyűlést bezárta.

HIREK.

Brassó, febr. 25.

— **Márczius 15.** A Brassói Magyarország Intéző Bizottságának tizes bizottsága a napokban ülést tartott és megállapodott az 1848-ik évi márczius 15-ike évfordulójának megünneplése tárgyában. Megállapodását legközelebb az Intéző Bizottság elé terjesztendő.

— **Szabadelőadás.** A «Brassói Nemzeti Szövetség» által az ipari munkások képzésére alakított helyi bizottság az ipari munkások szórakoztatása és képzése céljából f. évi febr. hó 26-án, vasárnap d. u. 2 óra kor tartja a »Vigadó» nagytermében az V-ik ingyenes szabadelőadást. Az előadás sorrendje: Szavalat. Tartja Szabó Lajosné urnő. 2. A pénzről előadást tart Mittemann Nándor tanár ur. Az előadason nők és férfiak egyaránt szívesen látnak. A belépés díjmentes. Kelt Brassó, 1899. február hó 24-en. — A bizottság.

— **Városunk főtere** — «Ferencz József tér.» Ő felsége legkegyelmesebben megengedni méltóztatott, hogy uralkodásának 50-ik évfordulója emlékére Brassó sz. kir. város főtere «Ferencz József tér»-nek neveztessek el.

— **Ideiglenes felmentés.** A m. kir. honvédelmi miniszter február hó 7-én kelt rendelete tolytán Lange Károly, a városi vágóhidnál alkalmazott állatorvos — népfelkelő állatorvos jelölt — a népfelkelési tényleges szolgálat alól ideiglenesen felmentetett.

— **Kereskedelmi és iparkamarai választások.** Dr. Jekel Frigyes alispán, mint a központi választási bizottság elnöke, a kereskedelmi és iparkamarai tagok választását február hó 28-ik napjára tűzte ki. A választás reggel 9 órakor kezdődik és délután 4 órakor végződik. I. ső választó kerület: Brassó város. Választási hely: a városház ülésterme. II-ik választó kerület: Felvidéki járás. Választási hely: Brassó vármegye ülésterme. III-ik választó kerület: Alvidéki járás. Választási hely: Földvár község háza. IV-ik választó kerület: Hétfalusi járás. Választási hely: Hosszúfalú község háza. A választás a kereskedők és iparosok részéről külön-külön történik. Brassó városában és Brassó vármegyében lakó azon kereskedők és iparosok választhatók tagokká, kik a vonatkozó választási névjegyzékbe mint a kereskedést vagy ipart 3 év óta üzők vannak felvéve. Választók azon egyének, kik a vonatkozó választási névjegyzékbe mint olyanok vannak felvéve, kik üzletüket egy év óta önállóan üzik. Minden választó szavazatát csak személyesen és pedig szóbelileg avagy írásban adhatja be.

— **Tűzvész.** Tegnap délben az ó brassói Hátulsó u.-ban tűz ütött ki, a mely alkalommal Steinacker Ödön, volt képviselő tulajdonát képező s 36. sz. a. tekvő házhoz tartozó csűr a benne elhelyezett szalmával, tödeles kocsival, szekérrel, körülbelül 260 drb. új hordóval, faanyaggal és egy gyalupaddal együtt a lángok martaléka lett. A nevezett házat és csűr Nagy Géza kádarmester birta bérben, a ki a csűrt albérlésbe adta Platz Károly ó-brassói kocsmárosnak. Platz K. a csűrben szalmát tartott, továbbá ott helyezte el egy kocsiját és egy szekérét is. A tegnap elégett szalma értéke körülbelül 10 frt, a szekér 40 frt, Nagy Géza kádarmester 200 drb. új hordójának értéke 900 frt, a faanyagé 140 frt, a gyalupad 40 frt. A csűr maga pedig 600 frt értékű lehetett. Biztosítva semmi sem volt. A tűz keletkezésére nézve az a hír terjedt el, hogy azt Platz Károly Fúzi János nevű kocsisa idézte volna elő, a ki fél 12 órakor a csűrből szalmát vitt el. Fúzi János a rendőrségen azt adta elő, hogy ő tőle nem származhatott a tűz, mivel ő se nem dohányzik, se gyujtat nem hord magánál. A szerencsétlenül járt iparos részére, a ki 8 gyermek atyja, nemesszivu emberbarátok gyűjést indítottak. Bármily csekély adakozást lapunk is szívesen el fogad a szerencsétlenül járt család részére.

— **A dr. Plekker János féle alapítvány.** A városi tanács értesítése szerint a dr. Plekker János féle alapítványból helybeli elszegényedett polgároknak kiosztandó segélyek iránti kérvények beadására, a városi tanácsnak t. no 14-en 2240 sz. a. kiadott határozatában kitűzött nataridő f. év márczius no 10-en lejár.

— **Eljegyzés.** Csik-Tusnádi Éltés Zsigmond kir. iteli táblai bíró kedves leányát Irma-t, eljegyezte Maraschki Róbert, csik-szcedai kir. albíró.

— **Zsebretejű belyeg illesztési táblázat,** mely majdnem nélkülözhetetlen minden ügyvédnek és ügyvédi alkalmazottnak, a «Brassói Lapok» nyomdájában kapható. Ára 10 kr.

— **Az ideai sorozás.** A honvédelmi miniszter néhány nap előtt kelt rendeletével bizonytalan időre elhalasztotta az ideai sorozást. Az ujonczozás a beallott politikai béke után nem fog soká késni, s alkalmasint még márczius vége felé megkezdődik. Az ujonczozás elhalasztása nem befolyásolja a bevonulás idejét és az ujonczok az idén is a

rendes időben, október elején kezdik meg a katonai szolgálatot.

— **Anyakönyvi kinevezés.** A m. kir. belügyminiszter Fogaras vármegye fogarasi anyakönyvi kerületébe Szentpáli Gyula községi jegyzőt anyakönyvvezetővé, Zakariás István h. községi jegyzőt pedig első anyakönyvvezető helyettesé nevezte ki. Továbbá Paraszka Lajos 2-ik anyakönyvvezető helyettesét, kinek hatásköre eddig a születések és halálozások anyakönyvvezetésére terjedt ki, a házasságok kötésével is megbizta.

— **Himlőjárvány Fogaras megyében.** Több alkalommal irtuk már, hogy Fogaras megyében a himlőbetegség mily ijesztő módon tizedeli a lakosságot, de különösen az apró gyermekeket. A betegség először csak magában Fogaras városban szedte áldozatait, de most a heti vásárookra járó vidéki lakosok kihurczolták a veszedelmes bacillusokat falvaikba, úgy hogy Fogarasmegye majdnem minden községében fordultak elő himlőesetek. A hatóságok a községeket, valamint az egyes lakóházakat is hatósági őrizet alá helyezték. Alsó-Vist községben a gyakori temetések csendőri asszisztencia mellett és éjnek idejében mennek végbe.

— **Megszűnt csőd.** A brassói törvényszék Papp István fogarasi kereskedő ellen a csődöt megszüntette.

— **A nagyszabani új metropolita megerősítése.** Irányadó román körökben nagy örömmel fogadták Metianu metropolita megerősítésének a híret. Metianu legközelebb a király elé járul, hogy az esküt letegye. A beigtatás lepkésőbb márczius 12-dikén lesz Nagy-Szebenben.

— **Zeneszerzők figyelmébe.** Több mint száz eredeti magyar népdal szöveget fog tartalmazni Péterfi Tamásnak Szittyá Dalok című verskötetete, s most mikor oly kevés a jó népdal szöveg, hasznos szolgálatot tesz e kötet kiadásával. A «Szittyá dalok»-ból néhányat Dankó Pista is megzenésített. Előfizetéseket 1 frtjával elfogad: Sztupjár István kiadó, Maros-Vásárhelyt.

— **Védekezés a sertésvész ellen.** A földmivelésügyi miniszter a sertésvész ellen való védekezésnél követendő óvó rendszabályok és eljárás tárgyában a községi előljárók és a sertésirtó gazdák részére egy népies füzetet adott ki s ezen utmutatásnak magyar, német, tót, román, rutén, horvát és szerb nyelvű nyomtatványaiából 100.000 példányt küldött a vármegyei és városi törvényhatóságoknak azzal a felhívással, hogy azt a nép között ingyen osszák szét.

Táviratok.

A «Brassói Lapok» eredeti távirata.

Budapest, febr. 25. A Bánffy-kabinet felmentése és a Széll kabinet kinevezése a hivatalos lap hétfői külön kiadásában fog megjelenni.

Bécs, febr. 25. Széll ma reggel ideérkezett, hogy a királynak előterjessze a miniszteri névsort.

Bécs, febr. 25. Bécs város tanácsa megtiltotta, hogy a »Neue Frei Presse« tudósítója az ujságírói páholyba belépjen a községi tanácskozás ideje alatt.

Brüsszel, febr. 25. Az orleansi herczeg kiutasítása minden perczen várható.

Páris, febr. 25. A kamara jóvábagyta Deroulede, Habert képviselők letartóztatását, kik a katonákat felakarták lázítani.

